

Roland Mommers

Fotografie: Martijn Stevens

Roland Mommers op de boot naar Tory Island, een eilandje voor de kust van County Donegal, Ierland.

Zijn geboortewieg stond in kraamkliniek *Moedervreugd* in Goirle (N-Br). De volledige voornamen van Roland Mommers (1971) luiden Johannes Martinus. Dat dit resulteerde in de roepnaam 'Roland' is gebaseerd op een ondoorgroondelijke familietraditie. Als 5-jarige kwam hij in een ziekenhuis terecht. "Ik vond dat zo fascinerend, dat ik vanaf dat moment wist: 'Ik wil dokter worden.'"

Hij studeerde geneeskunde in Nijmegen, promoveerde daar in 2000 op een proefschrift over flowcytometrisch onderzoek bij psoriasis, en kreeg er ook zijn opleiding tot dermatoloog. Sinds 2004 werkt hij in het St. Anna Ziekenhuis in Geldrop, en sinds 2011 tevens in Radboudumc, waar hij sinds 2019 ook opleider is. "Dermatologie was overigens een latere liefde. In eerste instantie en langere tijd ging mijn belangstelling uit naar de psychiatrie. Een stage in Turkije, waar ik gedurende een maand met een dermatoloog meeliep, bracht mij op het spoor van de dermatologie."

U bent al een paar jaar lid van de Kascommissie van de NVDV. Wat maakt dit lidmaatschap voor u aantrekkelijk? Bent u een cijferfreak?

"Nee, geen cijferfreak. Maar er gaat binnen de NVDV behoorlijk wat geld om, en ik vind het belangrijk dat het bestuur zorgvuldig uitleg geeft en rekenschap aflegt over de uitgaven. Of deze besteed zijn aan de doelen van de vereniging. Het gaat me dus vooral om het verhaal áchter de getallen. Dat is waar de kascommissie naar kijkt".

Uw zorgvuldigheid en precisie zijn, misschien in kleine kring, bekend zo niet legendarisch. Dit kwam vooral tot uitdrukking in de discussie over de noodzakelijke herziening van de statuten van de NVDV. U doet als het ware een heuse tekst-exegese ...

"Ik hecht erg aan zorgvuldigheid en duidelijkheid, zowel op de inhoud als op het proces. Tekst en inhoud zijn bij statuten onlosmakelijk verbonden. Het gaat soms letterlijk om punten en komma's. Als je exact opschrijft wat je beoogt af te spreken, kan er over de inhoud later geen discussie meer ontstaan. Dat is de essentie van een statuut. Sowieso houd ik van (duidelijke) taal en heldere formuleringen. Ergens in mij schuilt dan ook een klassieke alfa en ik ben dol op oude gezegden, archaische woorden en reviaans taalgebruik. Een tekst fileren is dus koren op mijn molen."

Was een carrière buiten de geneeskunde ook denkbaar, bijvoorbeeld notaris, jurist, historicus?

"Julie kennen me beter dan ik dacht! Jurist/notaris was zeker denkbaar gezien mijn affiniteit met wet- en regelgeving. Geschiedenis vind ik een prachtig vak, en ik zou het graag gaan studeren. Voor de lol vooral. Maar als beroep? Ik denk dan 'wat dóet een historicus de hele dag?' Misschien pak ik na mijn pensioen nog wel een studie geschiedenis op."

Is uw huis net zo opgeruimd en ordelijk als wij vermoeden? Of vinden we ergens stapels achteloos neergegooide kleding of een chaos op uw bureau?

"Ja, het is thuis wel opgeruimd, maar dat is de verdienste van mijn partner Martijn. Zo gestructureerd als ik in mijn werk ben, zo slordig ben ik thuis. Ik ben thuis vaak dingen kwijt."

Zijn karaktertrekken – desgevraagd samengevat in de drie woorden "betrokken, bourgondisch, consciëntieus" – komen ook tot hun recht in zijn vrijetijdsbesteding: "Wat ik graag doe: musea bezoeken, stedentrips maken en 'op café' gaan. Alsook lezen over historische onderwerpen en wandelen met de peethond van de overburen." Voor alles blijft hij een beleidstijger, met veel ervaring: "Ik heb in allerlei gremia gezeten: NVDV-bestuur, stafbestuur, conventbestuur (voorloper van het MSB), et cetera. Nu ik sinds anderhalf jaar opleider ben, verschuift het zich naar opleidingszaken." Sinds begin 2020 is hij tevens voorzitter van het Concilium, een eerbiedwaardig gremium. Over de *hot issues* binnen het Concilium: "De verdeling van alle opleidingsplaatsen over Nederland blijft een terugkerend onderwerp. Dat wordt groten-deels landelijk bepaald door Stichting Bols en is een ondoorzichtig politiek steekspel. Daar heeft de NVDV helaas maar heel beperkt invloed op. Verder zijn de implementatie van de EPA-structuur en de verdiepingsstage onderwerpen van gesprek en discussie."

Laten we even op zoek gaan naar de emotie. Waar kunt u met enige weemoed aan terugdenken? Wat ontroert u?

"Ik denk met weemoed terug aan mijn studententijd. Een prachtige, vormende tijd van ontdekken, samenzijn en weinig verantwoordelijkheden. Daar heb ik erg van genoten. Wat me kan ontroeren, zijn de levensverhalen van ouderen. Hun lief en leed, en hoe ze daarmee zijn omgegaan, zijn vaak mooie 'lessen voor levenden' van jonger leeftijd."

Wat is uw guilty pleasure?

"Top 40 nummers uit de jaren '80 en '90 hard meezingen in de auto; urenlang browsen op horlogefora."

Waarvoor mogen ze u 's nachts wakker maken?

"Voor kaas, en voor appeltaart van de Jumbo. De lekkerste die er is!"

Over de relatie tot zijn eigen huid is hij tevreden: "Behalve dat ik milde psoriasis (artropathica) heb, zit ik redelijk goed in mijn vel. Ik heb een spreekwoordelijk vrij dikke huid, en die verkoop ik duur! En sommige dingen kunnen echt onder mijn huid kruipen, bijvoorbeeld muziek of kunst."